Europaparlamentet
2024-2029

ANTAGNA TEXTER

P10_TA(2026)0236

Begäran om upphävande av Siegbert Frank Droeses immunitet

Europaparlamentets beslut av den 7 juli 2026 om begäran om upphävande av Siegbert Frank Droeses immunitet (2026/2019(IMM))

Europaparlamentet fattar detta beslut

– med beaktande av den begäran om upphävande av Siegbert Frank Droeses immunitet som mottogs genom en skrivelse av den 15 januari 2026 från det tyska federala ministeriet för rättsliga frågor och konsumentskydd, med en begäran av den 2 december 2025 från den regionala domstolen i Dresden, och som tillkännagavs i kammaren den 11 februari 2026,

– med beaktande av att Siegbert Frank Droeses anses ha avsagt sig rätten att höras i enlighet med artikel 9.6 i arbetsordningen,

– med beaktande av artikel 9 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier och artikel 6.2 i akten av den 20 september 1976 om allmänna direkta val av ledamöter av Europaparlamentet,

– med beaktande av Europeiska unionens domstols domar av den 21 oktober 2008, 19 mars 2010, 6 september 2011, 17 januari 2013 och 19 december 2019[1],

– med beaktande av artikel 46 i Förbundsrepubliken Tysklands grundlag,

---

[1] Domstolens dom av den 21 oktober 2008, Marra/De Gregorio och Clemente, C-200/07 och C-201/07, ECLI:EU:C:2008:579, tribunalens dom av den 19 mars 2010, Gollnisch/parlamentet, T-42/06, ECLI:EU:T:2010:102, domstolens dom av den 6 september 2011, Patriciello, C-163/10, ECLI:EU:C:2011:543, tribunalens dom av den 17 januari 2013, Gollnisch/parlamentet, T-346/11 och T-347/11, ECLI:EU:T:2013:23, domstolens dom av den 19 december 2019, Junqueras Vies, C-502/19, ECLI:EU:C:2019:1115.

– med beaktande av artiklarna 5.2, 6.1 och 9 i arbetsordningen,

– med beaktande av betänkandet från utskottet för rättsliga frågor (A10-0193/2026).

A. Den 15 januari 2026 översände det tyska federala ministeriet för rättsliga frågor och konsumentskydd en begäran från den regionala domstolen i Dresden om upphävande av immuniteten för Siegbert Frank Droese, ledamot av Europaparlamentet vald i Tyskland, med anledning av ett överklagande han givit in i ett brottmålsförfarande.

B. Genom dom av distriktsdomstolen i Dresden av den 26 april 2024 dömdes Siegbert Frank Droese för två olika fall av förolämpning och ålades böter. Siegbert Frank Droese överklagade denna dom genom en skriftlig inlaga från sin försvarare den 3 maj 2024.

C. Siegbert Frank Droese valdes in i Europaparlamentet i Europaparlamentsvalet i juni 2024. Han var inte ledamot av Europaparlamentet vid den tidpunkt då den fällande domen avkunnades av distriktsdomstolen i Dresden den 26 april 2024, och inte heller vid den tidpunkt då han överklagade den domen. Till följd av att Siegbert Frank Droese valts in i Europaparlamentet och enligt begäran från den regionala domstolen i Dresden kräver överklagandeförfarandet att Siegbert Frank Droeses immunitet upphävs.

D. De handlingar som ligger till grund för de påstådda brotten ägde rum innan Siegbert Frank Droese blev ledamot av Europaparlamentet och utgör därför inte – och den därav följande begäran om upphävande av hans immunitet har inget samband med – yttranden som han gjort eller röster som han avlagt under utövandet av sitt ämbete i den mening som avses i artikel 8 i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier.

E. I artikel 9 första stycket a i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier anges att under Europaparlamentets sessioner ska dess ledamöter åtnjuta, vad avser deras egen stats territorium, den immunitet som beviljas parlamentsledamöter i deras land.

F. I artikel 46.2, 46.3 och 46.4 i Förbundsrepubliken Tysklands grundlag föreskrivs följande:

”2. En ledamot får – med undantag för om ledamoten grips antingen på bar gärning när vederbörande begår ett brott eller under dagen därpå – ställas till svars eller gripas för en straffbar handling endast om förbundsdagen gett sitt tillstånd.

3. Förbundsdagens tillstånd ska även krävas för varje annan begränsning av en ledamots personliga frihet eller för inledande av förfaranden mot en ledamot enligt artikel 18.

4. Straffrättsliga förfaranden och varje form av förfarande som inleds mot en ledamot enligt artikel 18 samt alla kvarhållande åtgärder och andra begränsningar av ledamotens personliga frihet ska avbrytas på förbundsdagens begäran.”

G. Syftet med den immunitet som föreskrivs i protokoll nr 7 om Europeiska unionens immunitet och privilegier är att skydda parlamentet och dess ledamöter mot rättsliga förfaranden i samband med verksamhet som utförs under utövandet av ämbetet som parlamentsledamot och som inte kan skiljas från detta.

H. Enligt artikel 5.2 i arbetsordningen är parlamentarisk immunitet inte en ledamots personliga privilegium, utan en garanti för hela parlamentets och dess ledamöters oberoende.

I. Parlamentet kan inte likställas med en domstol och parlamentsledamoten kan, inom ramen för ett förfarande för att upphäva immunitet, inte heller betraktas som ”anklagad”[2].

J. Detta framstår därmed som ett fall där det inte kan antas att *fumus persecutionis* föreligger, det vill säga att de ifrågavarande rättsliga åtgärderna har inletts i avsikt att skada ledamotens politiska verksamhet som ledamot av Europaparlamentet och därmed parlamentets oberoende.

1. Europaparlamentet beslutar att upphäva Siegbert Frank Droeses immunitet.

2. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att omedelbart översända detta beslut och det ansvariga utskottets betänkande till den behöriga myndigheten i Förbundsrepubliken Tyskland och till Siegbert Frank Droese.

---

[2] Tribunalens dom av den 30 april 2019, Briois/parlamentet, T-214/18, ECLI:EU:T:2019:266.